

சமீபத்தில் நண்பர் ஒருவரின் ஏழு வயதுப் பெண் திடீர் ரின சுகவீனம் மடந்தை. நன்றாக விளையாடிக் கொண்டிருந்த போது சூரணம் விழுந்தவள் "வயிறு வலிக்கிறது" என்று அழுகிறாள். பதறிப் போன பெற்றோர்கள் உடனடியாக மகளைத் தடுக்கிக் கொண்டு மருத்துவமனைக்கு ஓடியிருக்கிறார்கள். பலவிதமான சோதனைகளையும், ஸ்கேன்களையும் செய்து பார்த்த மருத்துவர், 'உடலில் எந்தக் கோளாறும் திரியவில்லையே!' என்று குழம்பியிருக்கிறார். இதற்கிடையே நான்கைந்து நாட்கள் ஓடி விட்டது. இந்த நாட்களில் தொடர்ச்சியாக வலி நிவாரணி ஊசி போட்டே சமாளித்திருக்கிறார்கள். வலி நிவாரணியின் தீவிரம் குறையும் போதில்லாம் அவள் துடிதுடித்துப் போயிருக்கிறாள்.

கடசியாக எந்தச் சோதனையும் நோயைக் கண்டு சொல்லாததால் குழம்பிப் போன மருத்துவர்கள், எதற்கும் ஒரு முறை வயிற்றைச் சூத்தம் செய்து பார்த்து விடும்போதென்று என்மா கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அதைத் தொடர்ந்து வயிற்றிலிருந்து கட்டி கட்டியாக கறுப்பு நிறக் களிம்பு போன்ற பொருள்களும் துர்நாற்றத்துடன் வளியேறியுள்ளது. அதைச் சோதனைக் கணுப்பிப் பார்த்த போது, அவ்வளவும் அந்தச் சிறுமி தினசரி தினனும் நொறுக்குத் தீனிகளின் கழிவு என்று திரிய வந்துள்ளது. மகளைச் சிலைலமாக வளர்ப்பதாகக் கருதிக் கொண்டு பெற்றோர் அவள் கட்டைதையெல்லாம் வாங்கிக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள்.

லயேஸ், கார் கார் ரே, சீட்டோஸ், கிண்டர் ஜாய், சீஸ்பால் மற்றும் கடிகளில் பல வண்ணங்களில் சரம் சரமாகத் தொங்கும் அத்தனை நொறுக்குத் தீனிகளும் தான் அவள் வயிற்றை நிறைத்துள்ளது. அது சரியாக சரிமானமாகாமல் இரப்பையிலும், குடலின் உட்சுவரிலும் ஒரு பிசினைப் போல் படிந்து போயிருக்கின்றது. தொடர்ந்து உள்ளே வரும் உணவுப் பொருள் எதையும் சரிக் விடாமல் சிவந்ததோடு, கடுமையான வலியையும் தோற்றுவித்திருக்கின்றது.

ஐக்கிய நாடுகளின் மனித உரிமைகள் குழுவின் அறிக்கை, 2012, பக்கம் 10 - (Infographic) ஐக்கிய நாடுகளின் மனித உரிமைகள் குழுவின் அறிக்கை, 2012, பக்கம் 10

குழந்தைகளைக் கவர்வதற்கென்றே தொலகை காட்சிகளில் காட்டப்படும் விளம்பரங்களில் பெரும்பாலானவை தின்பண்டங்களாகவும், அதனை சாப்பிட்ட பிற்பாடுகளை எந்த பற்பசையைக் கொண்டு விளக்கலாம் என்பதற்காகவும் காட்டப்படுகின்றது. சூமார் 50% விளம்பரங்கள் ஜங்க்புட் என்று சொல்லப்படும் குப்பை உணவுகளைக் கடவிடுபதாகவும், ஒரு வாரத்துக்கு சராசரியாக 45 மணி நேரம் தொலகை காட்சிகளின் முன் செலவழிக்கும் குழந்தைகள் ஆண்டொன்றுக்கு சூமார் 30,155 விளம்பரங்களைக் காண்பதாகவும், அமெரிக்கச் சிறார்கள் 60% பரே ஓபசிட்டி

எனப்படும் அதீத உடற்பருமன் நோய்க்கு ஆட்பட்டிருப்பதாகவும் அமெரிக்காவில் நடத்தப்பட்ட ஆய்வு ஒன்று சொல்கின்றது.

உலகளவில் குப்பை உணவுச் சந்தையின் தோராய மதிப்பு சுமார் ரூ. 6521 பில்லியன். அமெரிக்காவில் விளம்பரங்களாகக் காட்டுமே சுமார் 83.2 பில்லியன் ரூபாயைக் குப்பை உணவு தயாரிக்கும் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் செலவிடுகின்றன. மேற்கத்திய நாடுகளில் ஒப்பீட்டளவில் ஓரளவுக்கு வலுவான இரகக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டங்களையே கால திசுக்கு மதிக்கும் குப்பை உணவு பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கு இந்தியா என்பது திறந்த மடம் தான்.

2006-ஆம் ஆண்டு அறிவியல் மற்றும் சுற்றுச்சூழலுக்கான மையம் என்கிற தன்னார்வ அமைப்பு, பெப்சிகோக் போன்ற மென்பானங்களில் கடுமையான பிச்சிக் கொல்லி மருந்து கலந்துள்ளதை அம்பலப்படுத்தியிருக்கின்றனர். அதே நிறுவனம் கடந்த மாதம், லேஸ் குரகாரே போன்ற குப்பை உணவுகளில் அளவுக்கதிகமான சர்க்கரையும், கொழுப்பும் சர்க்கரே கப்பட்டிருப்பதையும் அம்பலப்படுத்தியுள்ளது. குப்பை உணவு நிறுவனங்கள் எத்தனை முறை அம்பலப்பட்டாலும், அரசு இதுவரை எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. மூதலாளிகளின் நலனுக்கு பாதகம் விளைவிக்கும் எதையும், அது நுகர்வோரின் உரிமையை நசுக்குவதாக இருந்தாலும் அரசு கண்டுகொள்ளாது.

இது பணக்கார - நடுத்தர வர்க்கத்தின் பிரச்சினை மட்டுமல்ல...! கடந்த பத்தாண்டுகளில் குப்பை உணவுகளைக் கொறிப்பது பரவலான பழக்கமாகவும், தினசரி உணவின் அங்கமாகவும் இந்தியாவில் மாறியுள்ளது. ஐந்து ரூபாயில் துவங்கி சில ஆயிரம் ரூபாய் வரை விற்கப்படும் இவ்வகை உணவுகளை மட்டுக்குடினார் மட்டுமல்லாது சாதாரண மக்களும் விரும்பித் தின்கின்றனர். காசுக்கேற்ற தோசை என்ற அளவில் அந்தந்த வர்க்கங்கள் தமக்குக் கட்டுப்பாட்டாகத் தீனிகளை ருசிக்கின்றனர்.

அதிலும் குழந்தைகள் மற்றும் சிறுவர்கள் இவ்வகை உணவுப் பழக்கத்துக்கு மிகத் தீவிரமாக அடிமையாகியுள்ளனர். தடுவோரப் பெட்டிக்கடைகள் தொடங்கி பரேங்காடிகள் வரை சரம் சரமாகத் தொங்க விடப்பட்டுள்ள இவ்வகை நொறுக்குத் தீனிகள் மிக எளிதில் குழந்தைகளுக்குக் கிடைத்து விடக்கூடியது. சந்தையில் புதிது புதிதாக வரும் இனிப்புகள், மிட்டாய்கள், தீனிகள், அவற்றின் விலை, சலுகைகள் அனைத்தும் குழந்தைகள் உலகில் தான் அழுத்தமாக அறிமுகமாகின்றன.

இவை போக, குழந்தைகள் விரும்பிப் பார்க்கும் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளின் ஊடே வரும் விளம்பரங்கள் பெரும்பாலும் குப்பை உணவுகளைக் கடைபிடிப்பவதற்காகவே

3 / 9

இரத்தத்தில் கட்டிக் குறையும் சர்க்கரையின் வகையில் மீளையின் செயல்பாட்டுத் திறன் இயல்பை இழக்கிறது - விரும்பிய, எதிர்பார்த்த விளைவைத் தராத போது தளர்ந்து போகின்றது; வன்முறையை நாட்கின்றது. விரும்பிய குப்பைத் தின்பண்டங்களைப் பெற்றோர் வாங்கித் தர மறுக்கும் போது அடம் பிடிப்பதில் ஆரம்பமாகும் இந்த வன்முறை வயதோடு சேர்ந்து வளர்ந்து கொண்டே போகின்றது.

தொடர்ந்து குப்பை உணவுகளை உண்ணும் ஒருவர் மிக எளிதாக சக்தியிழப்பு, சர்க்கரை நோய், கல்லீரல் பாதிப்பு போன்ற நோய்களுக்கு ஆளாகிறார். பாரம்பரியமாக வீட்டில் நாம் தயாரிக்கும் உணவில் குப்பை உணவுக்கு ஈடான சுவை குறைவாக இருந்தாலும், உடலுக்குத் தேவையான சத்துக்கள் சம அளவில் சேர்ந்திருப்பதால் உடலின் செயல்திறனைக் கட்டி, ஆரோக்கியத்தை அது மமே்படுத்துகிறது. வயிற்றுப் பசியதைத் தீர்த்து, மூதலாதித்துவச் சந்தைப் போட்டியில் நாவின் பசியதைத் தீர்த்து, ஆரோக்கியத்தை அழிக்க வந்துள்ள குப்பை உணவுகளின் முன் உடல் ஆரோக்கியத்தைப் பேணும் வீட்டு உணவு வகைகள், கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தோற்று வருகின்றது.

ஐஐஐஐஐஐஐஐ ஐஐஐஐஐஐஐஐஐஐஐஐ ஐஐஐஐஐஐஐஐஐஐஐஐ ஐஐஐஐஐஐஐஐஐஐஐஐ ஐஐஐஐஐஐஐஐஐஐஐஐ

உணவுப் பழக்கம் என்பது ஒரு நாட்டின் அல்லது ஒரு பிரதேசத்தின் விசேடமான தட்பவெப்ப நிலை, அம்மண்ணின் தன்மை, விவசாயத்தின் தன்மை, அம்மக்களின் உழைப்பு, சமீபப் பொருளாதாரம், உடல் அமைப்பு போன்ற பல்வேறு காரணிகளைக் கணக்கில் கொண்டு பல நூற்றாண்டுகளாகச் சகேரிக் கப்பட்ட அனுபவ அறிவின் விளைவாகும்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரை கடும் உடலுழைப்புத் தேவைப்படவோர் அதிகாலையில் நீராகாரமும், சூரியன் ஏறும் போது கழும் குடித்து விட்டு வயலில் இறங்கினால் சூரியன் உச்சியை அடையும் வரை உழைக்கத் தேவையான சக்தியை எளிதில் பெற்று விடுவர். எலுமிச்சை, வெல்லம் கலந்த பானகமும், நீர் மோரும், இளநீரும் தான் நமது நாட்டிற்குப் பொருத்தமான குளிர்பானங்கள். இன்று இவற்றின் இடத்தைத் தேநீரும், காபியும், குளிர்பானங்களும் எடுத்துக் கொண்டு விட்டன. உண்மையில் அப்படி மாற்றி விட்டார்கள்.

சீதோஷ்ண நிலைக்கு ஏற்ற உணவுப் பொருட்கள் மண்ணின் தன்மையையும், நீர், காற்று, வெப்பம் உள்ளிட்ட சூற்றுச்சூழலையும் கணக்கில் கொண்டு

விளவைக்கப்படும். இவ்வகை விவசாய அறிவு என்பது பல நூற்றாண்டுகால அனுபவத்தில் சேர்க்கப்பட்டது. ஆனால், குப்பைத் தின்பண்டங்களைச் சந்தையில் குவித்துள்ள கார்ப்பரேட்டுகள் எதிர்நோக்கும் சந்தைத் தவேயின் முன் இந்த விவசாய அறிவு தவேயற்ற குப்பையைப் போல் வீசியெறிப்படுகிறது. உதாரணமாக, பெப்சி நிறுவனம் தயாரிக்கும் லேய்ஸ் என்பதும் உருளை வறுவலுக்காக பஞ்சாபில் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தில் உருளை உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது. இதில் உருளை வறுவல் உலகெங்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதால், ஓரே மாதிரியான சுவையில் வறுவலைத் தயாரிக்க ஏதுவாக ஓரே உருளை விளவைக்கப்படுகின்றது.

இதற்காக கோதுமை விளைச்சலுக்கு ஏற்ற பஞ்சாபின் விளைநிலங்கள் அந்த மண்ணோடு சம்பந்தப்பட்டாத உருளைக் கிழங்கு ரகத்தைப் பயிரிட வலுக்கட்டாயமாக மாற்றப்படுகின்றது. இதற்காகக் கொட்டப்படும் டன்கணக்கான உரங்களால் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தனது உயிர்ப்புத் தன்மையை இழந்து மண்ணே மலடாகி வருகின்றது. மலேமும், பெப்சி, ஐ.பி.சி போன்ற பன்னாட்டு முதலாளித்துவ நிறுவனங்களும், உள்நாட்டுத் தரகு முதலாளித்துவ நிறுவனங்களும் விவசாயிகளோடு ஒப்பந்தங்கள் போட்டுக் கொண்டு, சுயசார்பு விவசாயத்தை அழித்து வருகின்றனர். மலேமும் முறையான விலையையும் விளைபொருட்களுக்கு அவர்கள் தருவதில்லை. விவசாயிகளைக் கிட்டத்தட்ட கொத்தடிமையாக்கான மாற்றுகின்றனர்.

உலக அளவில் நாக்குகளை அடிமையாக்கி, பெரும் பணத்தை அள்ளும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் இலாபம் பெருகுவதற்கேற்ப பாரம்பரிய விவசாயத்தின் அழிவு வகைமும் கிடைக்கின்றது. அந்த வகையில் குப்பை உணவுகள் உடல் ஆரோக்கியத்தை மட்டுமல்ல, பாரம்பரிய விவசாயத்தையும், சுயசார்புப் பொருளாதாரத்தையும், தேசியப் பண்பாட்டையும் சேர்த்தே அழிக்கின்றன.

ஐக்கிய நாடுகள் : ஐக்கிய நாடுகள் சபை, நியூயார்க், ஐக்கிய நாடுகள் ?

குழந்தைகளும், சிறுவர்களும் திரும்புமுனைப் பெட்டிக் கடையில் அணிவகுக்கும் சிப்ஸ் வறுவல்கள் உள்ளிட்ட குப்பைத் தீனிகளுக்கு ஆட்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், நடுத்தர மற்றும் மலே நடுத்தர வர்க்கங்களின் சேர்ந்தவர்கள் தங்கள் வசதிக் கேற்றபடி ஷாப்பிங் மால்களிலும், தனித்துவமான உணவு விடுதிகளிலும் அணிவகுக்கும் பிஸ்ஸா, பர்கர், ஹாட்டாக், ஸ்டீக், தாய், மெக்சிகன், இத்தாலியன், சீன வகை உணவுகளுக்கு அடிமையாகி வருகின்றார்கள்.

ஐ.பி துறையில் பணிபுரியும் நண்பர் ஒருவரோடு உரையாடிய போது அவர்கள் வட்டத்தில் சமீப காலமாக ஏற்பட்ட வரும் உணவுக் கலாச்சாரம் பற்றி சொல்லிக்

கொண்டிருந்தார்.

அவரது கம்பனியில் பணிபுரியும் சிலர் எங்கே எந்த உணவு பிரபலம், எப்போது சாப்பிடலாம், எவ்வளவு செலவாகும் என்கிற விவரங்களை விவாதிப்பதற்காவே நடத்தப்படும் இணையதளத்தில் உறுப்பினர்களாக இருக்கின்றார்கள். இதில் உலகின் பல பகுதிகளிலும், இந்தியாவின் பல்வேறு மாநிலங்களிலும் நடத்தப்படும் உணவாத் திருவிழாக்கள் பற்றிய தகவல்களும், எங்கே எந்த உணவு பிரபலம் என்பது பற்றிய விவரங்களும் பரிமாறிக் கொள்ளப்படுகின்றது.

சமீபத்தில் அவரது நண்பர்கள் ஒரு குழுவாக தாய்லாந்துக்கு விமானத்தில் பறந்து அங்கே ஒரு குறிப்பிட்ட தனித்துவமான உணவு விடுதியில் தயாரிக்கப்படும் ஒரு வகை உணவைச் சாப்பிட்டு விட்டுத் திரும்பியிருக்கிறார்கள். சாப்பாட்டுக்காகவே நடத்தப்பட்ட இந்தப் பயணத்திற்காக தலகைச் சூமார் ஐம்பதாயிரம் வரை செலவு செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு ரூபாய் ரசீன் அரிசியை நம்பி வாழும் மக்களின் நாட்டில்தான் இதற்கு ஆபாச உணவு சூற்றுலாக்களை அபிவிருத்தி செய்கின்றார்கள் என்றும் வர்க்கமும் வாழ்கின்றது.

ஐந்தாம் பருவம்

மீண்டும் ஷிப்புகள் வலை செய்யும் ஐ.பி சவேதைத் துறையைச் சேர்ந்த ஊழியர்கள், தங்கள் வலையின் அலுப்பை மறக்க இடையிடையே லேய்ஸ், குர்குரே போன்ற குப்பைத் தீனிகளை உள்ளே தள்ளுவதோடு உணவு வலையிலும் பிட்ஸா, பர்கர் போன்ற மறேகத்திய பாணி குப்பைத் தீனிகளாலையே வயிற்றை நிரப்புகிறார்கள். வீட்டிலிருந்து சாப்பாடு கட்டியபின்னும் வருவதை கட்டுப்படுத்தினமாவும், பர்கரும் பிட்ஸாவும் நவீனத்தின் அடையாளமாகவும் கருதிக் கொள்ளும் இவர்களாக காகவே தொலைபேசியில் தவையானதைக் கேட்டு விட்டு, வீட்டுக்கே வந்து தரும் பிரத்யேக உணவு விடுதிகள் இயங்கி வருகின்றன. இவர்களின் வாயும், மீளையும் மட்டுமல்ல – வயிறும் கட்டி மறேகத்திய அபிவிருத்தித் தனத்திற்கு பழக்கப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது.

சதா சர்வ காலமும் பஞ்சுப் பொதி நாற்காலியில் அமர்ந்து கணினித் திரையை வறித்துக் கொண்டு, வாயில் எப்போதும் நொறுக்குத் தீனியை அரைத்துக் கொண்டு, இடையிடையே 'கோக்' காலத் தொண்டை அடைப்பை நீக்கிக் கொள்ளும் இவர்கள் வகை எளிதில் பலவேறு உடல் உபாதைகளாகும், உளவியல் சிக்கல்களாகும் ஆட்பட்ட விடுகின்றார்கள். மீளையைக் கசக்கிப் பிழியும் வலை ஒரு பக்கமென்றால், இவர்கள் உட்கொள்ளும் உணவோ உடல் ஆரோக்கியத் தையும், வறொரு பற்றத்திலிருந்து

மௌனியின் சயெல்திறனையும் குலதத்து இவர்களையும் மூன்முனைத் தாக்குதலுக்கு இலக்காக்குகின்றது. உணவாக்கும் களேக்கைக்கும் சம்பாதிப்பது, அதற்காகவே நேரம் செலவழிப்பது என்கின்ற போக்கில் வாழ்வின் ஒரு அங்கமாக இருந்த உணவின் மூன் தோற்றுப் போய், தின்பதற்காவே வாழ்வது என்கிற நச்சுச் சூழற்சியில் மாட்டிக் கொள்கிறார்கள்.

இந்த விசயத்தில் குப்பதைத் தீனிப் பழக்கம் என்பது வாழ்க்கைச் சமூகத்தின் நிர்பந்தத்தால் வறோ வழியின்றி ஏற்படும் தவிர்க்கவியலாத பழக்கம் என்று கருப்பு வள்ளையாக மட்டும் புரிந்து கொள்ளக் கூடாது. இவர்களை இத்தகைய நுகர்வாகக் கலாச்சாரத் தீனிப் பண்பில் மாற்றும் வண்ணம் உணவாச் சந்தையில் நுழைந்திருக்கும் பன்னாட்டுத் தொழிற்சாலைகளின் பங்கும் முக்கியமானது.

ஐந்தாம் பகுதி, ஐந்தாம் பகுதி - ஐந்தாம் பகுதி..!

கட்டுரையின் துவக்கத்தில் சர்வதேச அளவில் உணவாச் சந்தையைக் கைப்பற்றியிருக்கும் கார்ப்பரேட்டுகள் பற்றிய புள்ளிவிவரங்களை மீண்டுமொரு முறை பாருங்கள். இவையையும் உண்மை என்னவென்றால், தேசங்களின் எல்லைகள், மக்களின் கலாச்சாரங்கள், பிராந்தியவிலாச விவசாயத்தின் தன்மை, வெவ்வேறு நாடுகளின் மாறுபட்ட சீதோஷண நிலை என்கிற வேறுபாடுகளை அழித்து, முதலாளிகளின் இலாபத்திற்காக ஓரே ரூசி, ஓரே உணவு, ஓரே பண்பாடு என்பது படையெடுப்பு போல நடந்து வருகின்றது. அவ்வகையில் நமது பண்பாடு மட்டுமல்ல, ஆரோக்கியமும் கூட இவர்களைப் பொறுத்த வரம் கழிவறிகை காதிதம்தான்.

இந்தியனின் நாகு அமெரிக்கனின் சுவையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்; சீனனது வயிறு ஐரோப்பியனின் உணவைச் சரிகை பழக்கிக் கொள்ள வேண்டும்; ஆப்பிரிக்கனின் மௌனியில் அமெரிக்கனின் களேக்கை பிறக்க வேண்டும். விளம்பரத்தில் காட்டப்படும் கே.எப்.சி சிக்கனின் வணிகக் குறியீட்டைக் கண்ட மாதிரித்தில் அமெரிக்கக் குழந்தையிடம் என்னவிதமான உளவியல் மாற்றங்கள் உண்டாகுமோ அதே மாற்றங்கள் தான் இந்தியக் குழந்தையிடமும் உண்டாக வேண்டும். இதுதான் முதலாளித்துவ நியதி.

இதனால் நாம் கட்டுப்படுத்தித்தனமாக உள்ளூரில் நிலவாடமை ஆதிக்கப் பண்பாட்டின் அங்கமான ஆதிக்க சாதிகளின் உணவாப் பழக்கத்தையே மட்டும் ஏற்க வேண்டும் என்பது அல்ல. பணிகளின் பணி நேரத்தையே விழங்கிக் கொள்ளும் இத்தகைய உணவா முறையெல்லாம் உழைக்கும் வர்க்கத்திடம் இன்றுமில்லை. தினை வகைகளும், நீராகரமும் தான் அவர்களின் உணவாக சமீபகாலம் வரகையும் இருந்தது. இன்று அது சோறு, தேநீர் என்று மாறியிருக்கின்றனது. எளியமையும், ஆரோக்கியத்தையும்,

சத்தையும், நமது சமீபநிலைக்கு பொருத்தத்தையும் கொண்டிருக்கும் வரையிலும் நாம் எந்த உலக உணவு வகைகளையும் வரவழைக்கலாம்.

ஆனால் பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் நோக்கம் இப்படி உலக மக்களின் பண்பாட்டை சங்கமிக்கச் செய்வது அல்ல. நாகரிகம் என்ற பெயரில் ருசிக்கும், இலாபத்திற்கும் மட்டும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் அவர்களது குப்பை உணவு எல்லா வகைகளிலும் தீங்கிழைக்கின்றன. நமது மரபில் உணவு வாழ்க்கைக்குத் தேவையான சக்தியைத் தரப்பவையாக மட்டும்ல்ல, மருந்தாகவும் இருந்திருக்கின்றது. மீனவ கிராமங்களில் கட்டிடால் ஓவ்வொரு நோய்க்கும் ஒரு மீனம் மருந்தாகக் கருவார்கள். இன்றும் கட்ட பிரசவம் ஆன பெண்களுக்கு பால் சூரப்பதற்காக பால் சூறா மீன்களைக் கொடுப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி, வசம்பு, இஞ்சி, வமேம்பு, பிண்டு, மஞ்சள், கடுக்காய், சித்திரத்தலை, மாயக்காய், அதிமதுரம், கிராம்பு, வெட்டிவரே, கண்டங்கத்திரி, மணத்தக்காளிக் கீரை, அகத்திக் கீரை, முருங்கைக் கீரை, வல்லாரைக் கீரை, பொன்னாங்கண்ணிக் கீரை, கரிசலாங்கண்ணிக் கீரை, காசினிக் கீரை, புதினா, மல்லி, கீழாநிலெலி என்று மருத்துவ குணம் கொண்ட பொருட்களும், அவற்றின் நோய் தீர்க்கும் முறைகளும் இந்த மண்ணில் பல நூற்றாண்டுகால அனுபவத்தில் கண்டறியப்பட்டவை. இவற்றையெல்லாம் சமையல் உணவில் கலந்து சாப்பிடும் பழக்கம்தான் நமது பண்பாடு.

பிட்ஸா இத்தாலிக்குப் பொருத்தமான உணவாக இருக்கலாம். அந்த பிட்ஸா அமெரிக்கா சினைந்து, உலக ருசிக்காக மாற்றப்பட்டது, இந்தியாவில் மட்டைக்குடியினரின் உணவாக மாற்றப்பட்டது விட்டது. வெப்பமண்டல நாடுகளில் வாழும் நமக்கு இந்த அடமனவை வகை உணவுப் பொருட்கள் பொருத்தமானவை அல்ல. பல நாடுகளில் இன்று குடிநீர் குப்பைக்கும் பழக்கம் கட்ட இல்லாது என்பது உங்களுக்கு அதிர்ச்சியாக இருக்கலாம். ஆம், தாகம் என்று வந்தால் அவர்களுக்கு நின்னையில் தோன்றுவது பெய்சியும், கோக்கும்தான்.

ஆகவதோன் இந்தக் குப்பை உணவுகள் உலக மக்களின் ஆரோக்கியத்தை அழிக்கும் அணுகுண்டுகள் என்று சொல்கிறோம். மண்ணையும், பண்பாட்டையும், விவசாயத்தையும் அழிக்கும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் இந்தக் குப்பை உணவு நமது ஆளுமையையும் சீர்குலைக்கின்றது. ஐந்து ரப்பாய் விலையுள்ள லேஸ் சிப்சை வாங்கி உங்கள் குழந்தைகளுக்கு தருகிறீர்கள் என்றால் அது அவர்களது வயிற்றையும், ஆளுமை வளர்ச்சியையும் அமிலம் போலக் கரத்தது அவர்களை வளியே தக்கைகளாகத் துப்பி விடும். சமம்தமா?

ஐஐஐஐஐஐ ஐஐஐஐஐஐ, ஐஐஐஐஐஐ ஐஐஐஐஐஐ, ஐஐஐஐஐஐஐஐ ஐஐஐஐஐஐ!

Written by தமிழ்ரங்கம்

Wednesday, 15 August 2012 16:33 -

- புதிய கலாச் சாரம், மலே – 2012